DUPĂ MUNCĂ, TIMPUL FRUMOS INVITĂ LA SPORT !

«DACIADA» fapt de fiecare zi

LA „AUTOMECANICA" BUCUREŞTI PORŢILE STADIONULUI SÎNT LARG DESCHISE TUTUROR

Întreprinderea „Automecanica" din Bucureşti produce maşini de o ridicată complexitate tehnică şi tehnologică. După cum ne spunea tovarăşul **Ştefan Petcu**, inginerul şef al întreprinderii şi preşedintele asociaţiei sportive, colectivul are o vîrstă medie de 25 de ani. Deci, majoritatea celor ce muncesc aici sînt tineri şi, cum e firesc, practică sportul.

Dar furmoasa bază sportivă de la „Automecanica" are porţile deschise nu numai pentru amatorii de sport din întreprindere, ci şi pentru copiii personalului şi elevii din cartierul „Apărătorii Patriei". Pe terenul de fotbal au loc nu numai antrenamentele şi partidele divizionarei C Automecanica, ci şi pasionantele întîlniri între echipele secţiilor. Ultima întrecere, la care au participat 9 echipe, a fost cîştigată de „Mecanic şef". Cele trei terenuri bituminizate găzduiesc meciurile formaţiei de tenis alcătuită din inginerii **L. Georgescu** şi **M. Roman**, lăcătuşul **S. Lupu** şi normatoarea **Daniela Andrei**, din categoria „Onoare", dar şi pe acelea dintre nenumăraţii anonimi ai „sportului alb". Pe pista ce înconjoară dreptunghiul gazonat n-au crescut încă mari campioni, dar pe ea s-au întrecut zeci şi sute de muncitori. Cupele „1 Mai" şi „23 August", desfăşurate sub egida „Daciadei", au atras la cros peste 1000 de participanţi, iar reprezentanţii acestora s-au clasat pe locuri fruntaşe la faza pe sector : lăcătuşul **S. Marinescu** — locul II la „Cupa 1 Mai" şi tinichigiul **P. Anton** — locul III la „Cupa 23 August". Aceleaşi competiţii au atras aproape 300 de concurenţi în jurul meselor cu 64 de pătrăţele albe şi negre, în fruntea cărora s-au situat sudorul **Dumitru Dragomir** şi maistrul **Constantin Stroescu**. Sportul cu mingea de celuloid are numeroşi adepţi, dornici să facă parte din echipele întreprinderii în campionatele de „Sector" şi „Onoare". Dacă la prima întrecere în frunte s-a aflat electricianul **Mihai Bîndea**, în cea de a doua cîştigător a ieşit lăcătuşul **Tudor Cristea**. De o largă adeziune se bucură şi excursiile. Ghidul, lăcătuşul **Petru Tudorache**, şi-a condus colegii de muncă la Porţile de Fier, la Vidraru, la Curtea de Argeş, la peştera Ialomicioara şi în alte locuri pitoreşti ale patriei noastre. De curînd a început să se dezvolte şi activitatea de formare a viitorilor fotbalişti. Cei trei antrenori **(Vladimir Luca, Constantin Stan** şi **Ştefan Apostol)** speră că din vlăstarele muncitorilor de la Automecanica şi din rîndurile copiilor din cartier vor răsări jucători talentaţi, bine pregătiţi pentru a completa lotul divizionar C.

...În încheierea însemnărilor noastre subliniem sprijinul substanţial pe care-l acordă sportului conducerea întreprinderii (ing. **Ştefan Mihotai**, director) şi Comitetul de partid (secretar — **Constantin Stroescu**), cu dorinţa ca sportul să ţină pasul cu realizările din producţie şi să le sprijine.

Pompiliu VINTILĂ

La Casa pionierilor şi şoimilor patriei din Tulcea

„MÎINI DE AUR" PENTRU CONSTRUCŢIILE NAVALE DE MÎINE

Ne-am oprit, zilele trecute, pe malul lacului Ciuperca din Tulcea, alături de un mare grup de copii veseli, de cîţiva trecători care şi-au încetinit şi ei paşii, atraşi de un spectacol inedit : pe undele tremurînde ale apei, 6—7 vase — corăbii, galioane, fregate, cu pînzele decolorate, parcă de trecerea deceniilor şi veacurilor în care au trăit aevea — se urmăreau una pe alta în volte mari, maiestuoase. Şi copiii, bucuroşi, îşi priveau cu mîndrie vasele. **„Nouă luni am lucrat la a mea, aceea cu trei catarge..."** — explica unul din ei spectatorilor. **„muncă, nu glumă, dar uitaţi-vă cum merge !"**

Se înţelege, fireşte, că nu era vorba de corăbii adevărate, ci de copiile fidele, reduse la scară, ale celor care de-a lungul vremurilor au cutreierat mările şi oceanele lumii. Constructorii acestora nu erau alţii decît copiii de pe mal, membrii cercului de navomodele de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei din Tulcea. N-am vrut să le întrerupem activitatea, să le curmăm bucuria de a demonstra „ce pot" vasele lor. Aveau vînt bun la pupa, iar soarele — călduţ încă — mai avea pînă să se... pitească printre macaralele portului. Dar după demonstraţia oferită cu o generozitate copilărească publicului ocazional, i-am însoţit „acasă", la atelier, care este, şi el, reducerea la scară a unui şantier de construcţii navale. Atelierul navomodeliştilor tulceni se compune dintr-o cameră (există, însă, în preocuparea conducerii Casei pionierilor extinderea acestui spaţiu, fiindcă directoarea **Sabina Pleşa** înţelege importanţa acestei activităţi şi chiar o îndrăgeşte), dar în această cameră peste 250 de pionieri şi şcolari învaţă să construiască nave. Îi privim pe cei din grupa „la zi" aplecaţi asupra meselor de lucru. Şi nu avem imaginea unor copii care se joacă ci, mai degrabă, a unor specialişti aflaţi în căutarea unor soluţii-cheie. Unii sînt mai mari, alţii mai mici, dar toţi visează — şi muncesc — să ajungă constructori de nave. Vor ajunge ? Ne răspunde, parcă în numele tuturor, **Valentin Sechila : „Cred că vom ajunge. Eu construiesc navomodele de cînd eram mic. Navomodelismul mi-a îndrumat paşii spre Liceul naval din Tulcea. Nu am avut probleme cu examenul, acum sînt în anul II şi merge foarte bine. Dar ca mine mai sînt băieţi : Sorin Creţu, Viorel Camburu şi apoi ne vor urma cei din grupele mici".**

Dascălul acestor tineri — sperăm viitori ingineri navali şi navigatori — este tot un tînăr : **Adrian Cârstea,** crescut în cercul de navomodele din Giurgiu. Şi el este cu gîndul la construcţiile navale.. adevărate. L-am rugat să ne împărtăşească din satisfacţiile activităţii din acest an. **„Nu sînt puţine, oricît de modeşti am fi. Mai întîi, pentru că am adus aici peste 250 de copii, la activităţile tehnice, atît de necesare azi, la noi. Apoi, am realizat o seamă de performanţe bune în competiţii : titlul de echipă campioană interjudeţeană ; două titluri de campioni republicani la nave mecanice** (Viorel Camburu şi Laurenţiu Ivancenco), **două de vicecampioni şi locul I pe echipe la juniori ; un loc I la „Trofeul Mircea"** (Sorin Creţu) ; **trei locuri I în „Cupa Dunării"** (V. Sechila, L. Ivancenco, S. Creţu) **şi cîştigarea competiţiei ; un loc doi în finala campionatului de veliere".** Iar dumneavoastră, personal ? **„Locul doi în concursul internaţional de navomodele machete. Toate aceste succese le-am realizat în competiţiile „Daciadei". Şi ne vom strădui să fim mereu prezenţi în marea competiţie naţională".**

Vînt bun din pupa, navomodeliştilor tulceni !

Viorel TONCEANU

„CHEMAREA TOAMNEI" – O AMPLĂ ACŢIUNE PENTRU SPORT, MIŞCARE, SĂNĂTATE

Sub egida marii competiţii sportive naţionale „Daciada" şi dedicată celui de al XII-lea Congres al partidului, la Sibiu se va desfăşura, în ziua de 21 octombrie, acţiunea sportivă de masă **„Chemarea toamnei"**, a doua manifestare de anvergură din acest an a „sportului pădurilor". Despre importanţa şi caracterul acestei acţiuni, l-am solicitat să ne vorbească pe tov. **Heintz Dezideriu** — preşedintele Clubului de orientare turistică Sibiu :

— „Chemarea toamnei", acţiune cu tradiţie a pionierilor şi şcolarilor din Sibiu, este dotată şi în acest an cu **„Trofeul energeticianului"**, oferit cu ocazia **„Zilei energeticianului"** de către Întreprinderea de reţele electrice Sibiu, care patronează, încă din 1974, orientarea turistică de masă. Avînd în vedere faptul că, datorită timpului nefavorabil care a dominat „Ziua orientării" în 1978, nu au luat parte la întrecere decît... 12.200 persoane, „Chemarea toamnei" — 1979 îşi stabileşte din nou ca obiectiv **ocuparea primului loc pe plan mondial, în ceea ce priveşte numărul de participanţi la un asemenea concurs** (pînă acum locul I îl ocupă Suedia, care în acest an şi-a depăşit propriul record, ajungînd la 16 500 de participanţi).

— Aşadar, „Chemarea toamnei" urmăreşte tentativa doborîrii recordului mondial. Ce v-aţi propus pentru realizarea acestui obiectiv ?

— Consiliul municipal al organizaţiei pionierilor, Clubul de orientare Sibiu şi Întreprinderea de reţele electrice Sibiu, organizatorii „Chemării toamnei", în colaborare cu Comitetul municipal Sibiu al U.T.C. şi cu sprijinul celorlalte organe cu atribuţii în sport din localitate, se adresează tuturor amatorilor de orientare din municipiul şi judeţul Sibiu, chemîndu-i să participe la această acţiune de mare amploare. Ediţia din acest an se bucură şi de sprijinul acordat de către C.N.E.F.S. pentru a se ridica la un nivel fără precedent.

— Cum se va desfăşura programul manifestărilor ?

— „Chemarea toamnei" întruneşte următoarele acţiuni : **— competiţia de masă — dotată cu „Trofeul energeticianului"** (se desfăşoară duminică, 21 octombrie, în pădurea „Dumbrava") ; **expoziţia „Pădurea — stadionul nostru"**, a Clubului de orientare (22 octombrie, în sala Casei de cultură a sindicatelor Sibiu) ; **consfătuirea cu tema : „Orientarea, sport de masă"** (în sala sus-amintită). Organizatorii şi participanţii la acţiunile din cadrul „Chemării toamnei" — 1979 doresc să adauge, prin rezultatele obţinute, încă o floare la buchetul omagial al manifestărilor dedicate celui de al XII-lea Congres al partidului.

Ilie IONESCU-coresp.

PE VALEA RÎULUI DOAMNEI JUDOUL E LA MODĂ

E rîndul celor mai mici judoka din Domneşti să arate ce ştiu

Ajungem în inima comunei Domneşti, pe valea Rîului Doamnei, şi tragem în faţa căminului cultural, o mîndreţe de clădire. Profesorul **Iuliu Nicolescu,** directorul Clubului sportiv şcolar Viitorul Piteşti, îşi cercetează ceasul, e trei fără cinci, acum-acum trebuie să apară „trupa", nu există să-ntîrzie Mitu, că-i ia treningul foc. Îmi vine să zîmbesc, se mai întîrzie şi pe la case mai mari, dar aici, într-o comună, mai ales că e vorba de nişte copii... Dar la fără două iese alergînd din cămin un zdrahon îmbrăcat în trening, i-a zis ultimul că l-a văzut pe directorul de la Piteşti, şi iată-ne pe scenă, în faţa unui grup de băieţi, şi mai mici şi mai mari, echipaţi toţi în kimonouri, de te crezi nu la poalele Făgăraşului ci, undeva, pe lîngă Fujiyama.

„Rei !" răcneşte zdrahonul în trening — ăsta e **Iosif Mitu,** antrenorul, şi fiii de oieri, de oameni ai livezilor cu ionatane pîrguite şi, de la o vreme, constructori de automobile, se înclină după regulă, „rei" ăsta însemnînd pre limba lor de judokani salutul către unul cu centură — era să zic chimir — mai valoroasă, cum e cazul directorului. Din ochi sînt aleşi doi, trimişi pe „tatami" şi...

Stric rînduiala, mă scuz, dar pe scenă nu am lumină destulă să fac o poză, căminul e încă în construcţie, finisaje interioare, aşa că „trupa" se mută în grădina lui moş Nae Hianu, bucuros că, la cei 82 de ani ai săi, va putea privi de pe prispa casei la un spectacol sportiv, cu băieţii ăştia în cămăşi lungi şi nădragi albi — ca bacii, — da-ncinşi doar cu nişte bete de trei deşte.

...Din ochi sînt aleşi doi, trimişi pe „tatami", ceilalţi stau pe margine, numai ochi, şi... „Hajimé" ! „Ce zice tovarăşu' Mitu ? — îl întreb pe cel de lîngă mine, băieţelul tuns chilug, de-l cheamă **Florin Olteanu** — făcîndu-mă a nu şti ce limbă vorbesc ei între ei. „Începe !" îmi traduce Florin, privindu-mă de parcă aş fi căzut din lună. Şi **Romică Stoica,** de 15 ani, elev în anul II la Liceul industrial de construcţii de maşini din comună, locul 4 la finala pe ţară a „Cupei U.T.C.", se ia de piept cu **Ion Mitu,** de 17 ani, a absolvit-o pe a X-a, locul 5 la aceeaşi întrecere. Rînd pe rînd, trec să arate ce ştiu (de fapt, un antrenament tare înaintea altei mari întreceri din cadrul „Daciadei") toţi componenţii centrului sătesc al clubului şcolar din Piteşti. Deşi fac judo numai de un an şi ceva, cei de aici au ocupat locurile 4—5 şi 6 (prin **Jan Grigorescu,** tot din Domneşti) la finala „Cupei U.T.C.", contribuind la cîştigarea de către judeţul Argeş a locului 6 în clasamentul pe ţară. I-am văzut pe **Gheorghe Grigorescu,** fratele lui Jan, pe **Mădălin Chirvasiu** şi pe **Florin Petrică,** colegi într-a IV-a a şcolii generale cu „translatorul de japoneză" pe **Ion,** de 8 ani, unul din cei opt băieţi ai familiei **Bărboiu.** Iuţi, ambiţioşi, curajoşi, inteligenţi, ei şi-au apropriat relativ repede o serie de procedee, deloc uşoare, şi părăsesc cu regret salteaua după comanda „Mate" care înseamnă, credeţi-l pe Florin, încetarea.

Aici, la Domneşti, ca şi mai sus, la Corbi, au fost create asemenea centre care să alimenteze cu talente clubul şcolar piteştean, pentru că — ne spune directorul — în zonă sînt copii zdraveni şi sprinteni, şi pe aici sînt nişte oameni de ispravă, trup şi suflet pentru sport, ca primarul din Domneşti, **Gheorghe Vasile,** („Încă nu e gata căminul, dar ei au şi luat scena în primire. Să fie sănătoşi, le dăm şi o sală pe cinste, numai să facă treabă bună"). Profesorul de educaţie fizică **Gheorghe Grigorescu,** („Eu am doi băieţi, îi văzurăţi aici, dar să vedeţi ce facem acasă"...), soţia sa, tot profesoară de educaţie fizică („Avem şi două fete nu ziceţi că le place şi lor ? !"), după cum la Corbi alţi oameni sprijină centrul, între care **Dumitru Sturzeanu,** profesor de educaţie fizică, ales recent — spre cinstea breslei sale — secretar adjunct al Comitetului de partid comunal („L-am trimis şi pe fiul meu la judo, să-l oţelească Mitu...").

Si Iosif Mitu, om de aici, care a învăţat judo — ca sportiv, odată cu prof. Nicolescu — ca antrenor, a făcut postliceala, de antrenori şi aleargă de la Domneşti la Corbi, cu grijă să înceapă antrenamentul la fix, fiindcă, vorba lui, „şi la sport disciplina e înainte de toate".

Facem calea întoarsă cu speranţa că nu va trece mult şi dintre aceşti copii minunaţi se vor ridica noi campioni cu care să se mîndrească valea Rîului Doamnei, judeţul Argeş, ţara...

Mircea COSTEA

„VREM SĂ AJUNGEM ŞI NOI CA BUCOS, ENCIU STOICA SAU FLORICĂ MURARIU !..."

La Tei, în incinta Complexului sportiv al U.A.S.C.R., fiinţează de aproape cinci ani o şcoală de un fel aparte. Cuprinde copii, începînd cu vîrsta de 7—8 ani, cuceriţi de „cel mai bărbătesc dintre sporturi", cum afirma, cu toată convingerea, unul dintre cursanţi. Pare de necrezut ca mogîldeţe care abia au descifrat primele litere ale alfabetului să aibă cutezanţa de a pătrunde tainele unui joc sportiv nu chiar atît de la îndemînă, cum este cel cu balonul oval.

Iată, însă, că cei mici stăruie în ambiţia lor, fac progrese vizibile. După învăţarea unor tehnici elementare (pasa, placajul), reprezentanţii şcolilor generale din cartier — nr. 10, 25, 30, 31 — parcurg o nouă etapă de cunoaştere, mai complexă, în strădania lor de a fi mereu „cu pieptul sus", cum le recomandă neobositul pedagog care îi îndrumă, antrenorul (septuagenar !) **Grigoare Aman,** apărînd culorile dragi ale clubului de care se simt organic legaţi, R. C. Sportul studenţesc, participînd la campionatele municipiului Bucureşti la rugby în 8, în 12 şi în 15 jucători. De ce, în fond ? **„Pentru că vrem să ajungem şi noi ca Bucos, Enciu Stoica sau Florică Murariu !"** susţin, **în corpore,** cei aproape 200 de mini-rugbyşti din acest centru, nu singurul din Capitală sau din ţară, în orice caz unul din nucleele care promit să ofere mai mult decît o prezenţă scriptică.

„Iniţiativa de la R. C. Sportul studenţesc, sprijinită de federaţie şi de un comitet de părinţi alcătuit nu numai din foşti rugbyşti, ci şi din mulţi alţi oameni cuceriţi de frumuseţea acestui sport, de atuurile sale formative-educative, ţine să remarce **prof. Victor Vardella,** metodist coordonator la C.M.E.F.S. Bucureşti, **are darul de a asigura, treptat, o pepinieră certă de rugbyşti, copiind, în sens bun, modele în materie, cum sînt cele de la R. C. Griviţa Roşie, Steaua, Farul Constanţa sau C.S.M. Sibiu".**

Salutăm efortul către devenire al minirugbyştilor din Tei şi aşteptăm, acum în această adevărată zodie a sportului cu balonul oval, multe alte iniţiative similare.

Tiberiu STAMA

VEŞTI DE LA YO

Recent a avut loc ultima etapă a celor două concursuri republicane (de unde scurte şi unde ultrascurte) organizate în acest an de federaţia de specialitate pentru a marca împlinirea a 30 de ani de la efectuarea primelor radiolegături de către radioamatorii români după 23 August 1944. După terminarea verificării fişelor de participare sosite din întreaga ţară şi omologarea rezultatelor, cele două cupe „Y0-30" vor fi atribuite comisiilor judeţene de radioamatorism care vor întruni numărul cel mai mare de puncte obţinute din adunarea scorurilor tuturor participanţilor din acel judeţ.

★

În aceste zile, la radiocluburile judeţene încep cursurile speciale pentru formarea radioamatorilor. Timp de şase luni, cei înscrişi pentru a le urma — tineri muncitori, elevi studenţi etc. — îşi vor însuşi noţiuni de electrotehnică şi radiotehnică, regulile de trafic radio pentru radioamatori, cunoaşterea legislaţiei specifice activităţii, noţiuni de radiotelegrafie (recepţie şi transmitere) etc.

★

Comisia municipală de radioamatorism Bucureşti, împreună cu Direcţia de radio şi televiziune Bucureşti, organizează în cursul acestei luni examene pentru obţinerea certificatelor de radioamatori. Doritorii se pot adresa la Radioclubul municipal Bucureşti str. dr. Staicovici nr. 44 (lîngă ştrandul Izvor).

★

Au fost omologate (operaţia necesită o perioadă de timp destul de lungă pentru primirea şi verificarea cărţilor de confirmare) rezultatele Campionatului internaţional de unde scurte al României, ediţia a XXVII-a — 1978. Iată cîştigătorii : **1. Vasile Iliaş (YO3CR Bucureşti)**, 2. Dan Frunzeti (YO8AHL Iaşi), 3. Ştefan Fenyö (YO3JW Bucureşti). Echipe de club : **1. YO3KBN Bucureşti,** 2. YO9KAG Prahova, 3 YO8KAN Bacău. Individual juniori : **1. Dănuţ Rusu (YO8BPK Iaşi)**, 2. Emil Livadaru (YO8OU Iaşi), 3. Iuliu Nemeth (YO5AJR Maramureş). Echipe juniori : **1. YO9KPL Ialomiţa,** 2. YO2KBH Caraş-Severin şi 3. YO8KGQ Suceava.